

Bruksela, 22 czerwca 2017 r.
(OR. en)

10582/17

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2017/0138 (CNS)

FISC 149
ECOFIN 572
IA 115

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	22 czerwca 2017 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2017) 335 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DYREKTYWY RADY zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania w odniesieniu do raportowanych uzgodnień transgranicznych

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2017) 335 final.

Załącznik: COM(2017) 335 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 21.6.2017 r.
COM(2017) 335 final

2017/0138 (CNS)

Wniosek

DYREKTYWA RADY

zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania w odniesieniu do raportowanych uzgodnień transgranicznych

{SWD(2017) 236 final}
{SWD(2017) 237 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

- **Przyczyny i cele wniosku**

Rozwiązanie problemu unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania stanowi jeden z politycznych priorytetów Unii Europejskiej (UE) w ramach dążeń do stworzenia lepiej rozwiniętego i bardziej sprawiedliwego jednolitego rynku. W tym kontekście Komisja przedstawiła w ostatnich latach szereg inicjatyw mających na celu promowanie sprawiedliwszego systemu podatkowego. Zwiększenie przejrzystości jest jednym z najważniejszych filarów strategii Komisji mającej na celu przeciwdziałanie unikaniu opodatkowania i uchylaniu się od opodatkowania. Wymiana informacji między organami podatkowymi ma kluczowe znaczenie zwłaszcza dla zapewnienia im niezbędnych informacji umożliwiających skuteczne wykonywanie obowiązków.

Państwom członkowskim jest coraz trudniej chronić swoje krajowe bazy podatkowe przed erozją, gdyż struktury planowania podatkowego stają się coraz bardziej wyrafinowane i wykorzystują zwiększoną mobilność kapitału i osób w obrębie rynku wewnętrznego. W związku z tym należytemu funkcjonowaniu rynku zagrażają zakłócenia i brak sprawiedliwości. Te szkodliwe struktury bazują zazwyczaj na uzgodnieniach, które obejmują różne jurysdykcje i powodują przerzucanie dochodów podlegających opodatkowaniu do korzystnych systemów podatkowych lub zmniejszanie całkowitego poziomu zobowiązań podatnika. W rezultacie państwa członkowskie często doświadczają znacznego obniżenia dochodów podatkowych, co utrudnia im stosowanie polityki podatkowej sprzyjającej wzrostowi.

Ostatnie przecieki informacji, w tym dokumenty panamskie, pokazały, że niektórzy pośrednicy najwyraźniej aktywnie pomagają swoim klientom w wykorzystywaniu uzgodnień z zakresu agresywnego planowania podatkowego pozwalających na zmniejszenie obciążeń podatkowych i ukrywanie pieniędzy w rajach podatkowych. Chociaż niektóre złożone transakcje i struktury korporacyjne mogą mieć cele w pełni zgodne z prawem, oczywiste jest również, że niektóre działania, w tym tworzenie struktur w rajach podatkowych, mogą być nieuzasadnione, a w niektórych przypadkach nawet niezgodne z prawem. Różnorodne i złożone struktury, często obejmujące spółki z siedzibą w jurysdykcjach o niskim opodatkowaniu lub nieprzejrzystym systemie podatkowym, służą do stworzenia dystansu pomiędzy rzeczywistymi właścicielami a ich majątkiem w celu zapewnienia niskiego opodatkowania lub braku obciążeń podatkowych, lub prania pieniędzy pochodzących z działalności przestępczej. Niektórzy podatnicy korzystają ze spółek fasadowych zarejestrowanych w rajach podatkowych lub jurysdykcjach zapewniających tajemnicę bankową i wyznaczają dyrektorów powierniczych, aby ukryć swój majątek i dochody, często pochodzące z nielegalnej działalności, oraz uniemożliwić ich powiązanie z prawdziwymi (rzeczywistymi) właścicielami spółek.

Ponadto w Unii Europejskiej obowiązuje wspólny standard do wymiany informacji dotyczący informacji o rachunkach zagranicznych ustanowiony na mocy przepisów dyrektywy Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r.¹ Standard ten obejmuje informacje odnoszące się do

¹ Dyrektywa Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 359 z 16.2.2014, s. 1–29).

okresów rozliczeniowych począwszy od dnia 1 stycznia 2016 r. W związku z tym niezmiernie ważne jest, aby informacje, które mogą wykraczać poza zakres niniejszej dyrektywy, były pozyskiwane dzięki nałożeniu na pośredników obowiązku zgłaszania uzgodnień z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego.

Proponowane prawodawstwo uzupełnia inne przepisy i inicjatywy, takie jak czwarta dyrektywa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy² i jej obecny przegląd, które mają na celu przeciwdziałanie obecnemu brakowi przejrzystości oraz niepewności co do tożsamości rzeczywistego właściciela. Celem dyrektywy jest zwiększenie przejrzystości i dostępu do właściwych informacji na wczesnym etapie, co powinno umożliwić organom szybszą i dokładniejszą ocenę ryzyka oraz terminowe podejmowanie świadomych decyzji w zakresie ochrony swoich dochodów podatkowych. Jeżeli organy podatkowe będą otrzymywać informacje o uzgodnieniach z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego przed ich wdrożeniem, powinny być w stanie monitorować te uzgodnienia i reagować na stwarzane przez nie zagrożenia podatkowe poprzez podjęcie odpowiednich kroków w celu ich ograniczenia. W związku z tym optymalnym rozwiązaniem byłoby pozyskiwanie informacji z wyprzedzeniem, tj. zanim dane uzgodnienie zostanie wdrożone lub wykorzystane. Umożliwiłoby to organom przeprowadzenie wczesnej oceny ryzyka tych uzgodnień i w razie konieczności podjęcie działań mających na celu wyeliminowanie luk i zapobieżenie utracie dochodów podatkowych. Ostatecznym celem jest wypracowanie mechanizmu, który zadziała odstraszająco, tj. mechanizmu, który będzie zniechęcał pośredników do opracowywania i wprowadzania do obrotu takich uzgodnień.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Unię Europejską wzywano kilkakrotnie do objęcia roli przewodniej w tej dziedzinie i dokładniejszego zbadania roli pośredników. Parlament Europejski wezwał w szczególności do zastosowania surowszych środków wobec pośredników, którzy pomagają w praktykach uchylania się od opodatkowania³. Na nieformalnym posiedzeniu Rady Ecofin, które odbyło się w kwietniu 2016 r.⁴, państwa członkowskie wezwały Komisję do rozważenia inicjatyw w zakresie przepisów dotyczących obowiązkowego ujawniania, zainspirowanych działaniem 12 przewidzianym w inicjatywie OECD/G-20 dotyczącej erozji bazy podatkowej i przerzucania zysków (BEPS)⁵ w odniesieniu do wprowadzania skuteczniejszych środków zniechęcających pośredników do pomagania w praktykach uchylania się od opodatkowania. W maju 2016 r. Rada przedstawiła konkluzje dotyczące strategii zewnętrznej i środków przeciwdziałających nadużyciom postanowień konwencji podatkowych⁶. W tym kontekście

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).

³ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie interpretacji prawa podatkowego i innych środków o podobnym charakterze lub skutkach ([2016/2038\(INI\)](http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2016-0310+0+DOC+XML+V0//PL)) <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P8-TA-2016-0310+0+DOC+XML+V0//PL>.

⁴ Nieformalne posiedzenie Rady Ecofin w dniu 22 kwietnia 2016 r.

⁵ Plan działania OECD dotyczący erozji bazy podatkowej i przerzucania zysków – BEPS (2015 r.): [Public Discussion Draft BEPS Action 12: Mandatory Disclosure Rules](#). W celu uzyskania dodatkowych wyjaśnień zob. wpis w glosariuszu.

⁶ Rada Unii Europejskiej (2016 r.), konkluzje dotyczące [komunikatu Komisji w sprawie strategii zewnętrznej na rzecz efektywnego opodatkowania i zalecenia Komisji w sprawie wdrażania środków](#)

Rada Ecofin zachęcała również Komisję „do rozważenia inicjatyw ustawodawczych dotyczących zasad obowiązkowego ujawniania, zainspirowanych działaniem 12 zawartym w projekcie OECD dotyczącym BEPS z myślą o wprowadzeniu skuteczniejszych środków zniechęcających dla pośredników, którzy uczestniczą w praktykach uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania”⁷.

W celu zwiększenia przejrzystości w ramach działania 12 OECD/G-20 zaleca się, aby państwa wprowadziły system obowiązkowego ujawniania uzgodnień z zakresu agresywnego planowania podatkowego, ale nie określa się minimalnych standardów do osiągnięcia. Końcowe sprawozdanie w sprawie działania 12 zostało opublikowane jako część zestawu działań dotyczących BEPS w październiku 2015 r. Działania przeciwdziałające BEPS zalecane przez OECD zostały poparte przez grupę G-20, a większość państw członkowskich UE zobowiązała się, jako członkowie OECD, do ich wdrożenia. Ponadto przewodniczące obecnie grupie G-20 Niemcy uznały pewność prawa podatkowego za jeden ze swoich najważniejszych priorytetów⁸. Wczesne zapewnienie organom podatkowym informacji na temat opracowywania i wykorzystywania uzgodnień z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego stanowiłoby dla nich dodatkowe narzędzie użyteczne przy podejmowaniu odpowiednich działań przeciwko niektórym uzgodnieniom z zakresu planowania podatkowego, co w konsekwencji zwiększyłoby pewność prawa podatkowego i byłoby w pełni zgodne z priorytetami grupy G-20.

W komunikacie z lipca 2016 r. w sprawie dalszych środków na rzecz zwiększenia przejrzystości oraz przeciwdziałania uchylaniu się od opodatkowania i unikaniu opodatkowania⁹ przedstawiono ocenę Komisji dotyczącą priorytetowych obszarów działania w nadchodzących miesiącach na szczeblu unijnym i międzynarodowym. Zwiększona przejrzystość działalności pośredników została uznana za jeden z obszarów przyszłych działań.

Proponowane przepisy dotyczą szerokiego priorytetu politycznego w zakresie przejrzystości opodatkowania, co jest warunkiem wstępnym skutecznej walki z unikaniem opodatkowania, uchylaniem się od opodatkowania i agresywnym planowaniem podatkowym. W ciągu ostatnich kilku lat państwa członkowskie UE uzgodniły szereg instrumentów legislacyjnych w dziedzinie przejrzystości, w ramach których krajowe organy podatkowe muszą ściśle współpracować w zakresie wymiany informacji. Dyrektywa Rady 2011/16/UE¹⁰ zastąpiła dyrektywę Rady 77/799/EWG¹¹ i zapoczątkowała wzmocnioną współpracę administracyjną między unijnymi organami podatkowymi. Ustanowiono w niej przydatne narzędzia zapewniające lepszą współpracę w następujących dziedzinach: wymiana informacji na wniosek; wymiana spontaniczna; automatyczna wymiana w ramach wyczerpujących wykazów pozycji; udział w postępowaniach administracyjnych; kontrole jednoczesne; doręczanie decyzji podatkowych innym organom podatkowym.

[przeciwdziałających nadużyciom postanowień konwencji podatkowych](#), 25.5.2016 (konkluzje Rady Ecofin z maja 2016 r.).

⁷ Konkluzje Rady Ecofin z maja 2016 r., pkt 12.

⁸ Priorytety grupy G-20: https://www.g20.org/Webs/G20/EN/G20/Agenda/agenda_node.html

⁹ Komisja Europejska, Komunikat w sprawie dalszych środków na rzecz zwiększenia przejrzystości oraz przeciwdziałania uchylaniu się od opodatkowania i unikaniu opodatkowania, [COM\(2016\) 451 final, 5.7.2016 \(komunikat panamski\)](#).

¹⁰ Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1).

¹¹ Dyrektywa Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 r. dotycząca wzajemnej pomocy właściwych władz państw członkowskich w obszarze podatków bezpośrednich oraz opodatkowania składek ubezpieczeniowych (Dz.U. L 336 z 27.12.1977, s. 15–20).

Automatyczna wymiana informacji jest zasadniczym elementem proponowanego prawodawstwa, ponieważ zgodnie z założeniami informacje ujawniane organom podatkowym przez pośredników będą następnie automatycznie udostępniane innym organom podatkowym w UE. Jest to najnowsza z serii unijnych inicjatyw ustanawiających wymóg obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w sprawach podatkowych:

- dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania: w dyrektywie tej przewidziano obowiązkową (ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2015 r.) automatyczną wymianę dostępnych informacji na temat następujących pięciu niefinansowych kategorii dochodów i kapitału: 1) dochody z zatrudnienia, 2) wynagrodzenia dyrektorów, 3) produkty ubezpieczenia na życie nieobjęte innymi dyrektywami, 4) świadczenia emerytalne i rentowe oraz 5) własność nieruchomości i dochody z tego tytułu;
- dyrektywa Rady 2014/107/UE z dnia 16 grudnia 2014 r.¹² w zakresie automatycznej wymiany informacji finansowych pomiędzy państwami członkowskimi na podstawie wspólnego standardu OECD do wymiany informacji, który przewiduje automatyczną wymianę informacji dotyczących rachunków finansowych posiadanych przez nierezydentów;
- dyrektywa Rady (UE) 2015/2376 z dnia 8 grudnia 2015 r.¹³ w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji o interpretacjach indywidualnych prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym;
- dyrektywa Rady (UE) 2016/881 z dnia 25 maja 2016 r.¹⁴ w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji między organami podatkowymi w odniesieniu do sprawozdawczości według krajów;
- Wniosek Komisji (2016/0107/COD) z dnia 12 kwietnia 2016 r. w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁵ w odniesieniu do ujawniania informacji o podatku dochodowym przez niektóre jednostki i oddziały. W proponowanych przepisach przewiduje się publikację informacji o podatku dochodowym, które umożliwiłyby szerszy dostęp publiczny do danych podatkowych przedsiębiorstw wielonarodowych w podziale na kraje. Wniosek nadal jest dyskutowany w Parlamencie i Radzie zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą.

¹² Dyrektywa Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 359 z 16.2.2014, s. 1).

¹³ Dyrektywa Rady (UE) 2015/2376 z dnia 8 grudnia 2015 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 332 z 18.12.2015, s. 1).

¹⁴ Dyrektywa Rady (UE) 2016/881 z dnia 25 maja 2016 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 146 z 3.6.2016, s. 8).

¹⁵ Wniosek Komisji (2016/0107/COD) z dnia 12 kwietnia 2016 r. w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2013/34/UE w odniesieniu do ujawniania informacji o podatku dochodowym przez niektóre jednostki i oddziały.

- Umowy między państwami członkowskimi a państwami trzecimi¹⁶ dotyczące automatycznej wymiany informacji finansowych na podstawie wspólnego standardu OECD do wymiany informacji.

Należy wyjaśnić, że instrumenty podatkowe istniejące na szczeblu UE nie zawierają wyraźnych przepisów wymagających, aby państwa członkowskie wymieniały informacje w przypadku wykrytych przez nie praktyk unikania opodatkowania lub uchylania się od opodatkowania. Dyrektywa w sprawie współpracy administracyjnej określa ogólne obowiązki krajowych organów podatkowych w zakresie spontanicznego przekazywania informacji innym organom podatkowym w UE w pewnych okolicznościach. Obejmuje to sytuację utraty dochodów podatkowych przez państwo członkowskie lub oszczędności podatkowe wynikające z fikcyjnych transferów zysków wewnątrz grupy przedsiębiorstw. Niniejsza inicjatywa ma na celu uzyskanie od pośredników informacji na temat uzgodnień z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego i objęcie ich obowiązkową automatyczną wymianą informacji.

- **Spójność z innymi politykami Unii (potencjalne przyszłe inicjatywy mające znaczenie dla tej dziedziny polityki)**

Odstraszający skutek proponowanego ujawnienia *ex ante* uzgodnień z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego mógłby zostać wzmocniony, gdyby obowiązek ujawniania informacji organom podatkowym został rozszerzony na biegłych rewidentów, którzy badają sprawozdania finansowe podatników. Podczas wykonywania swoich zadań zawodowych biegli rewidentzi mają kontakt ze znaczną ilością danych. W związku z tym mogą wykryć uzgodnienia, które potencjalnie kwalifikują się jako praktyki agresywnego planowania podatkowego. Możliwe korzyści z ujawnienia tych uzgodnień organom stanowiłyby uzupełnienie obowiązkowego ujawniania podobnych rozwiązań przez pośredników, tj. twórców, propagatorów, doradców itd. W przyszłości można by zatem wprowadzić taką inicjatywę w formie prawodawstwa.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Art. 115 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) stanowi prawną podstawę inicjatyw ustawodawczych w dziedzinie opodatkowania bezpośredniego. Chociaż nie ma w nim wyraźnego odniesienia do opodatkowania bezpośredniego, jest w nim mowa o uchwalaniu dyrektyw w celu zbliżenia przepisów krajowych, które mają bezpośredni wpływ na ustanowienie lub funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Aby spełnić ten warunek, konieczne jest, aby proponowane prawodawstwo UE w dziedzinie opodatkowania bezpośredniego naprawiło istniejące niespójności w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego. W wielu przypadkach oznaczałoby to, że środki UE powinny dotyczyć wyłącznie sytuacji transgranicznych.

Brak przejrzystości ułatwia działania niektórych pośredników zaangażowanych w promowanie i sprzedaż rozwiązań z zakresu agresywnego planowania podatkowego mających konsekwencje transgraniczne. W rezultacie państwa członkowskie ponoszą straty z powodu przerzucania zysków, które w przeciwnym razie byłyby generowane i podlegałyby opodatkowaniu na ich terytorium, do jurysdykcji o niskich stawkach podatkowych, co często prowadzi do erozji bazy podatkowej tych państw członkowskich. Ponadto taka sytuacja

¹⁶ Część tych umów, dotycząca niektórych europejskich państw trzecich, została zawarta przez Unię.

skutkuje powstaniem warunków nieuczciwej konkurencji podatkowej, które uderzają w przedsiębiorców odmawiających podejmowania takich niezgodnych z prawem działań. Ostatecznym rezultatem jest zakłócenie funkcjonowania rynku wewnętrznego. Wynika z tego, że problem ten można rozwiązać jedynie dzięki jednolitemu podejściu mającemu na celu poprawę funkcjonowania rynku wewnętrznego zgodnie z art. 115 TFUE.

- **Pomocniczość**

Doświadczenie pokazuje, że przepisy krajowe przeciwdziałające agresywnemu planowaniu podatkowemu nie mogą być w pełni skuteczne. Wynika to z faktu, że znaczna liczba struktur opracowanych w celu unikania opodatkowania ma wymiar transgraniczny, a kapitał i osoby są coraz bardziej mobilne, szczególnie na zintegrowanym rynku, jakim jest rynek wewnętrzny UE. Potrzeba wspólnego działania na szczeblu UE w celu poprawy obecnej sytuacji jest oczywista. Takie działania mogą skutecznie uzupełnić istniejące inicjatywy w tej dziedzinie, zwłaszcza w kontekście dyrektywy w sprawie współpracy administracyjnej. Unaocznia to fakt, że istniejące instrumenty na szczeblu krajowym okazały się jedynie częściowo skuteczne, jeżeli chodzi o zwiększanie przejrzystości.

W związku z tym rynek wewnętrzny potrzebuje solidnego mechanizmu umożliwiającego wyeliminowanie tych luk w jednolity sposób i zlikwidowanie istniejących zakłóceń poprzez zapewnienie, aby organy podatkowe otrzymywały wcześniej odpowiednie informacje o uzgodnieniach z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego mających konsekwencje transgraniczne.

Mając na uwadze, że celem obowiązkowego ujawniania jest informowanie organów podatkowych o uzgodnieniach wykraczających poza jedną jurysdykcję, konieczne jest wprowadzenie takiej inicjatywy poprzez działanie na poziomie Unii, tak aby można było zapewnić jednolite podejście do stwierdzonego problemu. Nieskoordynowane działania podejmowane przez państwa członkowskie z własnej inicjatywy doprowadziłyby do powstania wielu różnych przepisów dotyczących ujawniania takich uzgodnień przez pośredników. W konsekwencji prawdopodobne byłoby dalsze utrzymywanie się nieuczciwej konkurencji podatkowej między państwami członkowskimi.

Nawet w przypadku, gdy tylko jedno państwo członkowskie jest uwikłane w uzgodnienia lub szereg uzgodnień z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego z państwem trzecim, istnieje element transgraniczny, który może powodować zakłócenia funkcjonowania rynku wewnętrznego. Struktura rynku wewnętrznego opiera się na zasadzie swobodnego przepływu osób, towarów, usług i kapitału i jest powiązana z korzyściami wynikającymi z dyrektyw o podatku od osób prawnych. W związku z tym rzeczywisty poziom ochrony rynku wewnętrznego określa się poprzez odniesienie do najsłabszego państwa członkowskiego. Dlatego też transgraniczne uzgodnienia z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego, które wpływają na jedno państwo członkowskie, w rzeczywistości wpływają na wszystkie z nich.

Pozostawienie decyzji dotyczącej tego elementu indywidualnym inicjatywom krajowym oznaczałoby, że niektóre państwa podjęłyby działania, a inne nie. Należy zauważyć, że działanie 12 w ramach planu BEPS nie stanowi minimalnego standardu, a zatem mogłoby zostać wdrożone w Unii Europejskiej w bardzo różny sposób. W ramach konsultacji społecznych 39 ze 131 zainteresowanych stron odpowiedziało, że w przypadku braku działań na szczeblu UE nie wprowadzono by żadnych wymogów w zakresie przejrzystości, a 107 zainteresowanych stron stwierdziło, że jest prawdopodobne lub bardzo prawdopodobne, że

wprowadzono by odmienne wymogi w zakresie przejrzystości. Z tych wszystkich powodów wprowadzenie obowiązku sprawozdawczości na mocy prawodawstwa UE związanego z wymianą informacji rozwiązałoby stwierdzone problemy i przyczyniło się do poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Co więcej, podejmowane na poziomie unijnym działania na rzecz ujawniania informacji zapewnią wartość dodaną względem indywidualnych inicjatyw państw członkowskich w tej dziedzinie. Ta wartość dodana wynika zwłaszcza z faktu, że ujawnianie uzgodnień z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego w połączeniu z wymianą informacji umożliwi organom podatkowym uzyskanie pełnego obrazu sytuacji, jeżeli chodzi o wpływ transakcji transgranicznych na ogólną bazę podatkową. W związku z tym Unia Europejska ma większe możliwości zapewnienia skuteczności i kompleksowości systemu wymiany informacji niż poszczególne państwa członkowskie działające indywidualnie.

- **Proporcjonalność**

Objęta wnioskiem strategia ogranicza się do problemu uzgodnień z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego o charakterze transgranicznym. Zważywszy na to, że stwierdzone zakłócenia w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego zwykle wykraczają poza granice jednego państwa członkowskiego, zastosowanie wspólnych przepisów do sytuacji transgranicznych w Unii Europejskiej stanowi niezbędne minimum wymagane do skutecznego rozwiązania tego problemu. Proponowane przepisy stanowią zatem proporcjonalną odpowiedź na stwierdzony problem, ponieważ nie wykraczają poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celu Traktatów, jakim jest lepsze, niezakłócone funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

- **Wybór instrumentu**

Podstawą prawną niniejszego wniosku jest art. 115 TFUE, który wyraźnie stanowi, że prawodawstwo w tej dziedzinie może być wprowadzone jedynie w formie dyrektywy. W związku z tym niedopuszczalne jest zastosowanie innego rodzaju aktu prawnego UE w celu przyjęcia wiążących przepisów w zakresie opodatkowania bezpośredniego.

Ponadto dyrektywa, której dotyczy wniosek, jest piątą od 2014 r. dyrektywą zmieniającą dyrektywę w sprawie współpracy administracyjnej; wcześniejszymi aktami zmieniającymi były dyrektywy Rady 2014/107/UE, (UE) 2015/2376, (UE) 2016/881 i (UE) 2016/2258.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny**

Prawodawstwo, którego dotyczy wniosek, zmienia dyrektywę w sprawie współpracy administracyjnej w taki sposób, aby zapewnić obowiązkowe ujawnianie uzgodnień z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego i rozszerzyć zakres automatycznej wymiany informacji między organami podatkowymi o takie uzgodnienia. Z tego względu uzasadnienie proponowanych zmian jest związane z nowym obszarem działań mających na celu wzmocnienie wysiłków państw członkowskich zmierzających do ograniczenia unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania. Proponowane zmiany nie dotyczą korekty stwierdzonych niedociągnięć instrumentu bazowego (tj. dyrektywy w sprawie współpracy

administracyjnej), lecz rozszerzają jego zakres o dodatkowy obszar, w którym potrzeba działania jest uzasadniona ustaleniami wynikającymi z prac OECD dotyczących działania 12 i konsultacji Komisji z zainteresowanymi stronami.

Dyrektywa w sprawie współpracy administracyjnej nie została jeszcze poddana ocenie. Pierwsze sprawozdanie w tym zakresie ma zostać opublikowane do dnia 1 stycznia 2018 r. Następnie Komisja będzie musiała co pięć lat przedkładać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat stosowania dyrektywy w sprawie współpracy administracyjnej. W związku z tym państwa członkowskie zobowiązały się do przekazania Komisji niezbędnych informacji umożliwiających ocenę skuteczności współpracy administracyjnej, oraz danych statystycznych.

Proponowane przepisy zostały przygotowane w taki sposób, aby były możliwie najbardziej racjonalne kosztowo. W związku z tym w przewidywanych ramach wykorzystane zostanie – po wprowadzeniu niezbędnych zmian – istniejące narzędzie informatyczne służące wymianie informacji, które zostało pierwotnie utworzone do obsługi wymiany informacji dotyczących interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym (DAC 3).

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W dniu 10 listopada 2016 r. Komisja Europejska zainicjowała konsultacje społeczne w celu zebrania informacji zwrotnych na temat działań UE dotyczących zniechęcania doradców i pośredników do promowania rozwiązań z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego.

Przedstawiono wiele możliwych opcji, a zainteresowane strony wyraziły swoje opinie i przekazały w sumie 131 odpowiedzi. Największy odsetek odpowiedzi pochodził od stowarzyszeń handlowych/zawodowych i stowarzyszeń przedsiębiorców (27 % odpowiedzi) oraz osób prywatnych (20 % odpowiedzi). Pod względem geograficznym największy procent odpowiedzi pochodził z Niemiec (24 % wszystkich odpowiedzi).

Spśród wszystkich respondentów 46 odpowiedziało, że otrzymywali profesjonalne porady podatkowe, a w ponad połowie przypadków takie porady uzyskiwano od doradców podatkowych, którzy stanowili największą grupę zawodową w tym kontekście (52 %). Ponadto 30 respondentów odpowiedziało, że udzielają porad podatkowych, a połowa stwierdziła, że utrzymują kontakt z organami podatkowymi.

- **Państwa członkowskie**

Zasada leżąca u podstaw proponowanego prawodawstwa jest zgodna z tendencjami w dziedzinie międzynarodowego opodatkowania, takimi jak te wyrażone w kontekście inicjatywy OECD/G-20 dotyczącej erozji bazy podatkowej i przerzucania zysków (BEPS). Większość państw członkowskich jest członkami OECD, która zorganizowała szeroko zakrojone konsultacje społeczne z zainteresowanymi stronami w sprawie każdego z działań przeciwdziałających BEPS w latach 2013–2015. W związku z tym państwa członkowskie będące członkami OECD uczestniczyły w długich i szczegółowych dyskusjach nad działaniami mającymi na celu przeciwdziałanie erozji bazy podatkowej i przerzucaniu zysków w ramach OECD. Wskutek tego można założyć, że przeprowadzono wystarczające konsultacje na temat tej inicjatywy.

W dniu 2 marca 2017 r. Dyrekcja Generalna TAXUD zorganizowała spotkanie grupy roboczej IV, a państwa członkowskie miały możliwość debatować nad ujawnianiem uzgodnień z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego przez pośredników i powiązaną automatyczną wymianą informacji podatkowych między organami podatkowymi.

Ponadto Komisja zorganizowała ukierunkowane rozmowy z przedstawicielami państw członkowskich, którzy mają już praktyczne doświadczenia związane z przepisami w zakresie obowiązkowego ujawniania informacji na poziomie krajowym.

• Ocena skutków

Komisja dokonała oceny skutków odpowiednich alternatywnych wariantów strategicznych, które otrzymały pozytywną opinię Rady ds. Kontroli Regulacyjnej w dniu 24 maja 2017 r. (SEC(2017) 307)¹⁷. Rada ds. Kontroli Regulacyjnej zaleciła szereg ulepszeń, które uwzględniono w ostatecznym sprawozdaniu z oceny skutków (SWD(2017) 236)¹⁸.

Poszczególne warianty oceniono pod kątem kryteriów skuteczności, efektywności i spójności w porównaniu ze scenariuszem odniesienia. Wyzwaniem było opracowanie proporcjonalnego systemu mającego na celu przeciwdziałanie najbardziej agresywnym formom planowania podatkowego. Sprawozdanie OECD dotyczące działania 12 w ramach planu BEPS zawiera przykłady podejść organów podatkowych w wielu jurysdykcjach na całym świecie, w tym trzy krajowe systemy obowiązkowego ujawniania informacji, które istnieją w Unii Europejskiej, tj. w Irlandii, Portugalii i Zjednoczonym Królestwie.

Konsultacje społeczne obejmowały listę wariantów dla zainteresowanych stron. Niektóre z tych wariantów dotyczyły odpowiedniego rodzaju instrumentu prawnego dla proponowanej inicjatywy. Chodziło o to, czy optymalnym rozwiązaniem będzie wprowadzenie przepisów wiążących, czy też niewiążących – w formie zalecenia lub kodeksu postępowania. W odniesieniu do wariantów, które opierały się na przepisach wiążących, zachęcano zainteresowane strony przede wszystkim do rozważenia możliwości uzgodnienia wspólnych ram ujawniania informacji organom podatkowym lub – jako alternatywy – powiązania ujawniania informacji z automatyczną wymianą ujawnionych danych pomiędzy organami podatkowymi w UE.

Po konsultacjach z zainteresowanymi stronami stało się jasne, że wszystkie dostępne możliwości dotyczące przepisów wiążących prowadziłyby do podobnego wyniku. W przypadku (obowiązkowego) ujawniania danych organom podatkowym zawsze istnieje możliwość wprowadzenia pewnej formy wymiany informacji. Spontaniczna wymiana stanowi bowiem część ogólnych ram dyrektywy w sprawie współpracy administracyjnej. W związku z tym wymiana informacji występuje w różnych formach we wszystkich wariantach, które zakładają ujawnianie danych.

Ponadto uznano, że w praktyce rzeczywistego porównania można dokonać jedynie między sytuacją, w której istnieje obowiązek ujawniania informacji dotyczących uzgodnień z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego (w połączeniu z wymianą informacji), a sytuacją, w której taki obowiązek nie istnieje, tj. tak zwanym *status quo*. Ponadto perspektywa ograniczenia wymiany informacji do spontanicznej wymiany informacji nie wydaje się spójna z szeregiem inicjatyw, które Komisja podjęła ostatnio w dziedzinie przejrzystości. Ramy dotyczące wymiany informacji, zarówno w odniesieniu do przepisów,

¹⁷ <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia>

¹⁸ <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/?fuseaction=ia>

które wdrażają wspólny standard do wymiany informacji w Unii Europejskiej, jak i w odniesieniu do interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym, przewidując wymianę automatyczną.

Wariant preferowany

Wariant preferowany zobowiązuje państwa członkowskie do (i) nałożenia na krajowe organy podatkowe wyraźnego obowiązku ujawniania rozwiązań z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego, które mają wymiar transgraniczny; (ii) zapewnienia, aby ich krajowe organy podatkowe automatycznie wymieniały te informacje z organami podatkowymi innych państw członkowskich, korzystając z mechanizmu ustanowionego w dyrektywie w sprawie współpracy administracyjnej.

Korzyści wynikające z preferowanego wariantu

Wymóg dokonywania zgłoszeń w ramach systemu obowiązkowego ujawniania informacji zwiększy presję na pośredników, zniechęcając ich do opracowywania, wprowadzania do obrotu i wdrażania uzgodnień z zakresu agresywnego planowania podatkowego. Również podatnicy będą mniej skłonni do tworzenia takich rozwiązań lub korzystania z nich, jeżeli będą wiedzieli, że podlegają one zgłoszeniu w ramach systemu obowiązkowego ujawniania informacji. Obecnie organy podatkowe mają ograniczoną wiedzę na temat zagranicznych uzgodnień z zakresu planowania podatkowego. Ujawnianie takich danych mogłoby zapewnić im wcześniej informacje pozwalające na szybkie podjęcie działań operacyjnych, czy też wprowadzenie zmian legislacyjnych lub regulacyjnych. Ponadto uzyskane dane mogłyby zostać wykorzystane do celów oceny ryzyka i kontroli. Korzyści te pomogą państwom członkowskim chronić swoją bezpośrednią bazę podatkową i zwiększyć/pobierać dochody podatkowe. System obowiązkowego ujawniania informacji przyczyni się również do stworzenia równych warunków działania dla korporacji, gdyż duże przedsiębiorstwa częściej niż MŚP korzystają z takich rozwiązań w celu unikania opodatkowania w kontekście transgranicznym. Ze społecznego punktu widzenia system obowiązkowego ujawniania informacji dzięki wspomnianym wcześniej korzyściom zapewni warunki bardziej sprawiedliwe pod względem podatkowym.

Koszty preferowanego wariantu

Koszty wdrożenia wniosku z perspektywy krajowych dochodów podatkowych zależą od sposobu dostosowania przepisów krajowych przez państwa członkowskie i przeznaczenia zasobów na wypełnienie obowiązków w zakresie ujawniania informacji. Przewiduje się jednak, że istniejące systemy sprawozdawczości i wymiany informacji, takie jak centralna baza danych interpretacji indywidualnych prawa podatkowego, zapewnią ramy pozwalające na automatyczną wymianę między organami krajowymi informacji dotyczących raportowanych uzgodnień z zakresu planowania podatkowego.

Koszty ponoszone przez pośredników powinny być bardzo niskie, ponieważ informacje objęte obowiązkiem sprawozdawczości prawdopodobnie będą znajdowały się w materiałach, które mają na celu zaprezentowanie uzgodnienia podatnikom. Tylko w niewielkiej liczbie przypadków podatnicy musieliby sami zgłaszać takie uzgodnienia i ponosić koszty związane z obowiązkami sprawozdawczymi.

Sprawność regulacyjna

Wniosek został przygotowany w taki sposób, aby ograniczyć do minimum obciążenie regulacyjne pośredników, podatników i administracji publicznej. Preferowana strategia stanowi proporcjonalną odpowiedź na stwierdzony problem, ponieważ nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celu Traktatów, jakim jest lepsze, niezakłócone funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Wspólne przepisy będą ograniczać się do stworzenia minimalnych wspólnych ram, które są konieczne do ujawniania potencjalnie szkodliwych uzgodnień. Na przykład:

- (i) przepisy określają jednoznacznie obowiązki w zakresie raportowania, aby zapobiec podwójnemu raportowaniu;
- (ii) wspólne przepisy ograniczają się do środków dotyczących rozwiązań z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego o charakterze transgranicznym w UE;
- (iii) nie wprowadza się obowiązku publikacji raportowanych rozwiązań podatkowych, tylko obowiązek automatycznej wymiany pomiędzy państwami członkowskimi UE;
- (iv) nakładanie kar za nieprzestrzeganie krajowych przepisów transponujących dyrektywę do prawa krajowego pozostanie w gestii państw członkowskich.

Ponadto zakres zharmonizowanego podejścia kończy się w momencie, w którym właściwe organy krajowe dowiadują się o uzgodnieniach z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego. O dalszych działaniach w sprawie niezgodnych z prawem uzgodnień decydują już państwa członkowskie.

Instrument prawny

Jeśli chodzi o warianty legislacyjne, rozważono trzy możliwości:

- i. zalecenie Komisji (instrument niewiążący) zachęcające państwa członkowskie do wprowadzenia systemu obowiązkowego ujawniania informacji i skierowanie sprawy do Grupy ds. Kodeksu Postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej);
- ii. unijny kodeks postępowania dla pośredników (instrument niewiążący) dla niektórych zawodów regulowanych;
- iii. dyrektywa UE (instrument wiążący) zobowiązująca państwa członkowskie do wprowadzenia systemu obowiązkowego ujawniania w połączeniu z wymianą informacji.

Ocena poszczególnych wariantów pozwoliła wyłonić wariant preferowany w postaci dyrektywy. Analiza wykazała, że ten wariant ma wyraźne zalety pod względem skuteczności, efektywności i spójności, ponieważ rozwiązałby zidentyfikowane problemy najniższym kosztem. Ponadto wariant zakładający wprowadzenie dyrektywy jest korzystniejszy niż alternatywa w postaci zaniechania podjęcia działań.

4. WPLYW NA BUDŻET

Zobacz: Ocena skutków finansowych regulacji.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Państwa członkowskie przekazują Komisji roczną ocenę skuteczności automatycznej wymiany informacji, a także jej praktyczne wyniki. Do celów oceny niniejszej dyrektywy państwa członkowskie przekazują również istotne informacje oraz wykaz danych statystycznych ustanowiony przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2 (środki wykonawcze). Co pięć lat, począwszy od dnia 1 stycznia 2013 r., Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat stosowania niniejszej dyrektywy. Skutki tego wniosku (zmieniającego dyrektywę w sprawie współpracy administracyjnej) zostaną uwzględnione w sprawozdaniu oceniającym przedłożonym Parlamentowi Europejskiego i Radzie, które zostanie opublikowane do dnia 1 stycznia 2023 r.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

nie dotyczy

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Prawodawstwo objęte wnioskiem obejmuje przede wszystkim następujące elementy:

- **Ujawnianie informacji organom podatkowym w połączeniu z automatyczną wymianą informacji**

Dyrektywa, której dotyczy wniosek, nakłada na pośredników obowiązek ujawniania organom podatkowym informacji na temat uzgodnień z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego, jeśli są oni zaangażowani w takie uzgodnienia w ramach wykonywania swojego zawodu, jako ich twórcy lub propagatorzy. Ten obowiązek jest ograniczony do sytuacji transgranicznych, tj. sytuacji, które dotyczą więcej niż jednego państwa członkowskiego albo państwa członkowskiego i państwa trzeciego. Tylko w takich okolicznościach, ze względu na ich potencjalny wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego, można uzasadnić potrzebę wprowadzenia wspólnego zbioru przepisów, zamiast pozostawienia tej kwestii państwom członkowskim. W celu zapewnienia możliwie najwyższej skuteczności proponowanych środków i biorąc pod uwagę transgraniczny wymiar raportowanych uzgodnień, ujawniane informacje będą podlegały automatycznej wymianie między krajowymi organami podatkowymi. W praktyce w przepisach przewidziano, że wymiana będzie odbywać się poprzez przekazywanie informacji na temat ujawnionych uzgodnień do centralnej bazy danych, do której będą miały dostęp wszystkie państwa członkowskie.

Komisja również będzie mieć (ograniczony) dostęp do wymienianych informacji (tj. w takim samym stopniu co obecnie w przypadku interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym), aby mogła monitorować prawidłowe stosowanie dyrektywy.

- **Na kim spoczywa ciężar ujawnienia?**

Obowiązek ujawnienia dotyczy „osób” (tj. osób fizycznych, osób prawnych lub podmiotów nieposiadających osobowości prawnej) będących pośrednikami.

Brak pośrednika w rozumieniu dyrektywy

Obowiązek ujawnienia informacji może nie obejmować pośrednika ze względu na poufność wymiany informacji między prawnikiem a klientem lub po prostu ze względu na brak obecności gospodarczej pośrednika na terenie Unii. Może również wystąpić sytuacja, w której nie ma pośrednika, ponieważ podatnik sam opracował i wdrożył dane rozwiązanie. W takich okolicznościach organy podatkowe nie utracą możliwości otrzymywania informacji dotyczących uzgodnień podatkowych potencjalnie powiązanych z agresywnymi strukturami. W tym przypadku obowiązek ujawnienia danych zostaje przeniesiony na podatników, którzy korzystają z danego uzgodnienia.

- **Więcej niż jedna osoba kwalifikuje się jako pośrednik lub podatnik**

Dość powszechna jest sytuacja, w której pośrednik utrzymuje w kilku państwach członkowskich biura, spółki itp., lub też angażuje inne lokalne niezależne podmioty w doradztwo podatkowe w sprawie niektórych uzgodnień. W takich okolicznościach tylko pośrednik, który ponosi wobec podatnika odpowiedzialność za opracowanie i wdrożenie uzgodnienia lub uzgodnień, ma obowiązek przedłożyć wymagane informacje organom podatkowym.

Jeśli obowiązek przekazywania informacji przeniesiono na podatnika, a więcej niż jedna powiązana strona korzysta z danego raportowanego podatkowego uzgodnienia transgranicznego, obowiązek przekazania informacji spoczywa jedynie na podatniku, który był odpowiedzialny za ustalenie danego uzgodnienia z pośrednikiem.

- **Termin udzielenia informacji i ich automatycznej wymiany**

Ponieważ ujawnienie informacji zwiększa szanse na osiągnięcie przewidywanego efektu odstraszającego, jeśli istotne informacje docierają do organów podatkowych na wczesnym etapie, prawodawstwo, którego dotyczy wniosek, przewiduje ujawnianie raportowanych uzgodnień transgranicznych, zanim dane rozwiązanie lub rozwiązania zostaną wdrożone. Zgodnie z tym założeniem pośrednicy ujawniają raportowane uzgodnienia w ciągu 5 dni od dnia, w którym takie uzgodnienia staną się dostępne dla podatnika w celu ich wdrożenia.

Jeżeli obowiązek ujawnienia informacji spoczywa na podatniku w związku z brakiem odpowiedzialnego pośrednika, termin jest nieco późniejszy i upływa w ciągu 5 dni od dnia następującego po wdrożeniu raportowanego uzgodnienia transgranicznego lub pierwszego etapu szeregu takich uzgodnień.

Następnie automatyczna wymiana informacji dotyczących tych uzgodnień odbywa się co kwartał. Dzięki wcześniejszemu ujawnieniu informacji organy podatkowe najściślej powiązane z danym uzgodnieniem otrzymają wystarczającą ilość informacji, aby podjąć działania przeciwko unikaniu opodatkowania na wczesnym etapie.

- **Wykaz cech rozpoznawczych zamiast definiowania agresywnego planowania podatkowego**

Próba zdefiniowania koncepcji agresywnego planowania podatkowego mogłaby okazać się bezskuteczna. Struktury agresywnego planowania podatkowego ewoluowały bowiem na przestrzeni lat w kierunku znacznej złożoności i podlegają nieustannym zmianom i dostosowaniom w odpowiedzi na obronne środki zaradcze podejmowane przez organy podatkowe. W związku z tym przepisy, których dotyczy wniosek, obejmują zestawienie właściwości i elementów transakcji, które wyraźnie wskazują na unikanie opodatkowania lub nadużycia. Te właściwości i elementy zostały nazwane „cechami rozpoznawczymi”. Wystarczy, aby dane uzgodnienie wchodziło w zakres jednej z tych cech rozpoznawczych, aby można je uznać za objęte obowiązkiem raportowania organom podatkowym.

- **Automatyczna wymiana informacji za pośrednictwem wspólnej unijnej sieci łączności (CCN)**

Jeśli chodzi o operacyjne aspekty obowiązkowej automatycznej wymiany informacji, dyrektywa, której dotyczy wniosek, odnosi się do mechanizmu wprowadzonego dyrektywą Rady (UE) 2015/2376, tj. do wspólnej sieci łączności (CCN). Sieć będzie stanowić wspólne ramy wymiany informacji, a jej zakres zostanie w tym celu poszerzony.

Informacje będą rejestrowane w bezpiecznej centralnej bazie danych dotyczących współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania. Państwa członkowskie wprowadzą również szereg praktycznych ustaleń, w tym środki mające na celu ujednolicenie przekazywania wszystkich wymaganych informacji poprzez stworzenie standardowego formularza. W tym celu określone zostaną wymogi językowe odnoszące się do planowanej wymiany informacji oraz zostanie odpowiednio uaktualniona wspólna sieć łączności.

- **Skuteczne sankcje za brak zgodności na poziomie krajowym**

Proponowane przepisy pozostawiają w gestii państw członkowskich ustalenie sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę do krajowego porządku prawnego. Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia wdrożenia wspólnych ram. Sankcje są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

- **Środki wykonawcze**

W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrażania dyrektywy, której dotyczy wniosek, a dokładniej obowiązkowej automatycznej wymiany informacji między organami podatkowymi, Komisja otrzymuje uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do następujących zagadnień:

- i. przyjęcie standardowego formularza z ograniczoną liczbą elementów, w tym ustaleniami językowymi;
- ii. przyjęcie niezbędnych ustaleń praktycznych odnoszących się do aktualizacji centralnej bazy danych dotyczących współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania.

Uprawnienia te są wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011.

- **Akty delegowane**

W celu odpowiedzi na ewentualną potrzebę zaktualizowania wykazu cech rozpoznawczych na podstawie informacji uzyskanych z ujawnionych uzgodnień Komisja otrzymuje uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Wniosek

DYREKTYWA RADY

zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania w odniesieniu do raportowanych uzgodnień transgranicznych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113 i 115,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W ostatnich latach dyrektywa Rady 2011/16/UE³ była przedmiotem szeregu poprawek mających na celu uwzględnienie nowych inicjatyw w dziedzinie przejrzystości podatkowej wprowadzanych na szczeblu Unii. W tym kontekście dyrektywą Rady (UE) 2014/107⁴ wprowadzono w Unii wspólny standard do wymiany informacji w odniesieniu do informacji finansowych. Ten standard, opracowany w ramach Światowego Forum OECD, przewiduje automatyczną wymianę informacji na temat rachunków finansowych posiadanych przez osoby niebędące rezydentami do celów podatkowych i ustanawia ramy tej wymiany na całym świecie. Dyrektywa 2011/16/UE została zmieniona dyrektywą Rady (UE) 2015/2376⁵, w której przewidziano automatyczną wymianę informacji dotyczących interpretacji

¹ Dz.U. C z , s. .

² Dz.U. C z , s. .

³ Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1).

⁴ Dyrektywa Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 359 z 16.2.2014, s. 1).

⁵ Dyrektywa Rady (UE) 2015/2376 z dnia 8 grudnia 2015 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 332 z 18.12.2015, s. 1).

indywidualnych prawa podatkowego o wymiarze transgranicznym, oraz dyrektywą Rady (UE) 2016/881⁶, w której przewidziano ujawnianie i obowiązkową automatyczną wymianę między organami podatkowymi informacji dotyczących sprawozdawczości według krajów w przedsiębiorstwach wielonarodowych. Mając na uwadze, że informacje dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy mogą być użyteczne dla organów podatkowych, w dyrektywie Rady (UE) 2016/2258⁷ nałożono na państwa członkowskie obowiązek udostępniania organom podatkowym procedur należytej staranności wobec klienta stosowanych przez instytucje finansowe na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849⁸. Mimo że dyrektywa 2011/16/UE była kilkakrotnie zmieniana w celu rozszerzenia środków, jakie organy podatkowe mogą stosować do zwalczania unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania, obecne ramy podatkowe nadal wymagają wzmocnienia pewnych szczególnych aspektów dotyczących przejrzystości.

- (2) Państwom członkowskim jest coraz trudniej chronić swoje krajowe bazy podatkowe przed erozją, gdyż struktury planowania podatkowego stały się szczególnie wyrafinowane i często wykorzystują zwiększoną mobilność zarówno kapitału, jak i osób w obrębie rynku wewnętrznego. Struktury te bazują zazwyczaj na uzgodnieniach, które obejmują różne jurysdykcje i powodują przenoszenie dochodów podlegających opodatkowaniu do korzystniejszych systemów podatkowych lub zmniejszanie całkowitego poziomu zobowiązań podatnika. W rezultacie państwa członkowskie często doświadczają znacznego obniżenia dochodów podatkowych, co utrudnia im stosowanie polityki podatkowej sprzyjającej wzrostowi. Dlatego zasadnicze znaczenie ma to, aby organy podatkowe państw członkowskich uzyskiwały pełne i istotne informacje dotyczące uzgodnień z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego. Takie informacje umożliwiłyby tym organom szybką reakcję na szkodliwe praktyki podatkowe i eliminację luk prawnych poprzez wprowadzenie przepisów krajowych lub przeprowadzenie odpowiednich ocen ryzyka i kontroli podatkowych.
- (3) Mając na uwadze, że większość uzgodnień z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego obejmuje więcej niż jedną jurysdykcję, ujawnianie informacji dotyczących tych uzgodnień przynosiłoby dodatkowe pozytywne skutki w przypadku wymiany informacji również między państwami członkowskimi. Automatyczna wymiana informacji między organami podatkowymi ma kluczowe znaczenie zwłaszcza dla zapewnienia tym organom niezbędnych informacji umożliwiających podjęcie działań w przypadku stwierdzenia agresywnych praktyk podatkowych.
- (4) Mając na uwadze, że przejrzyste ramy dla rozwijania działalności gospodarczej mogłyby przyczynić się do zahamowania zjawiska unikania opodatkowania

⁶ Dyrektywa Rady (UE) 2016/881 z dnia 25 maja 2016 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 146 z 3.6.2016, s. 8).

⁷ Dyrektywa Rady (UE) 2016/2258 z dnia 6 grudnia 2016 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w odniesieniu do dostępu organów podatkowych do informacji dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy (Dz.U. L 342 z 16.12.2016, s. 1).

⁸ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).

i uchylania się od opodatkowania na rynku wewnętrznym, Komisja została wezwana do podjęcia inicjatyw w sprawie obowiązkowego ujawniania uzgodnień z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego zgodnie z działaniem 12 w ramach inicjatywy OECD dotyczącej erozji bazy podatkowej i przerzucania zysków (BEPS). W tym kontekście Parlament Europejski wezwał do zastosowania surowszych środków wobec pośredników, którzy pomagają w uzgodnieniach mogących prowadzić do unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania.

- (5) Należy wspomnieć, że niektórzy pośrednicy finansowi i inni dostawcy usług doradztwa podatkowego wydawali się aktywnie pomagać swoim klientom w ukrywaniu pieniędzy w rajach podatkowych. Ponadto, chociaż wspólny standard do wymiany informacji wprowadzony dyrektywą Rady (UE) 2014/107⁹ stanowi znaczący krok naprzód w tworzeniu przejrzystych ram podatkowych w Unii, przynajmniej w zakresie informacji finansowych, nadal istnieją możliwości poprawy.
- (6) Ujawnianie uzgodnień z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego o wymiarze transgranicznym może skutecznie wesprzeć wysiłki na rzecz stworzenia sprawiedliwych warunków opodatkowania na rynku wewnętrznym. W tym kontekście zobowiązanie pośredników do informowania organów podatkowych o określonych uzgodnieniach transgranicznych, które mogłyby potencjalnie zostać wykorzystane do celów unikania opodatkowania, stanowiłoby krok w dobrym kierunku. Aby zapewnić bardziej kompleksowe podejście, na drugim etapie – po ujawnieniu informacji – należałoby zadbać o to, aby organy podatkowe dzieliły się uzyskanymi informacjami ze swoimi odpowiednikami w innych państwach członkowskich. Takie ustalenia powinny również zwiększyć skuteczność wspólnego standardu do wymiany informacji. Ponadto zasadnicze znaczenie ma przyznanie Komisji dostępu do wystarczającej ilości informacji, aby mogła monitorować prawidłowe działanie niniejszej dyrektywy. Dostęp Komisji do informacji nie zwalnia państw członkowskich z obowiązku zgłaszania Komisji każdego przypadku pomocy państwa.
- (7) Uznaje się, że osiągnięcie zamierzonego odstraszającego efektu ujawniania informacji na temat transgranicznych uzgodnień z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego byłoby bardziej prawdopodobne, gdyby odpowiednie informacje docierały do organów podatkowych na wczesnym etapie, czyli zanim ujawnione uzgodnienia zostaną wprowadzone w życie. W przypadkach przeniesienia obowiązku ujawniania informacji na podatników wskazane byłoby wyznaczenie nieco dłuższego terminu na wypełnienie obowiązku ujawniania transgranicznych uzgodnień z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego, ponieważ podatnicy mogą nie być świadomi charakteru tych uzgodnień od samego początku. W celu ułatwienia zadania organom państw członkowskich kolejne automatyczne wymiany informacji dotyczących tych uzgodnień mogłyby odbywać się co kwartał.
- (8) Aby zapewnić prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego i zapobiec lukom w proponowanych ramach prawnych, obowiązek ujawniania powinien obejmować wszystkie podmioty, które są zwykle zaangażowane w opracowywanie, wprowadzanie do obrotu, organizowanie lub nadzorowanie wdrożenia raportowanej transakcji transgranicznej lub ich serii, a także te podmioty, które udzielają pomocy lub porad w tym zakresie. Nie wolno też zapomnieć, że w pewnych przypadkach obowiązek

⁹ Dyrektywa Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 359 z 16.2.2014, s. 1).

ujawnienia może nie być egzekwowalny wobec pośrednika z powodu poufności wymiany informacji między prawnikiem a klientem lub w sytuacji, gdy takiego pośrednika nie ma, na przykład dlatego, że podatnik sam opracowuje i wdraża własne rozwiązanie. Kluczowe jest zatem, aby w takich okolicznościach organy podatkowe nie traciły możliwości otrzymywania informacji na temat uzgodnień podatkowych potencjalnie powiązanych z agresywnym planowaniem podatkowym. W tym przypadku konieczne byłoby przeniesienie obowiązku ujawniania na podatnika, który korzysta z uzgodnienia.

- (9) Uzgodnienia z zakresu agresywnego planowania podatkowego ewoluowały na przestrzeni lat w kierunku znacznej złożoności i podlegają nieustannym zmianom i dostosowaniom w odpowiedzi na obronne środki zaradcze podejmowane przez organy podatkowe. Biorąc pod uwagę powyższe, bardziej skutecznym rozwiązaniem jest próba ujęcia informacji na temat uzgodnień z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego w postaci wykazu właściwości i elementów transakcji, które wyraźnie wskazują na unikanie opodatkowania lub nadużycia, niż poprzez definiowanie pojęcia agresywnego planowania podatkowego. Sygnały tego rodzaju określa się mianem „cech rozpoznawczych”.
- (10) Uwzględniając fakt, że podstawowym celem takich przepisów powinno być zapewnienie należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego, zasadnicze znaczenie miałoby uregulowanie tych kwestii na poziomie unijnym tylko w takim zakresie, w jakim jest to konieczne do osiągnięcia zamierzonych celów. Dlatego konieczne byłoby ograniczenie wszelkich wspólnych przepisów dotyczących ujawniania informacji do sytuacji transgranicznych, czyli takich, które dotyczą więcej niż jednego państwa członkowskiego albo państwa członkowskiego i państwa trzeciego. W takich okolicznościach, z uwagi na potencjalny wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego, można uzasadnić potrzebę wprowadzenia wspólnego zbioru przepisów zamiast pozostawienia tej kwestii w gestii państw członkowskich.
- (11) Mając na uwadze, że ujawnione uzgodnienia powinny mieć wymiar transgraniczny, istotne byłoby udostępnianie właściwych informacji organom podatkowym w innych państwach członkowskich w celu zapewnienia przez niniejszą dyrektywę maksymalnego efektu zniechęcającego do stosowania praktyk z zakresu agresywnego planowania podatkowego. Mechanizm wymiany informacji stosowany w kontekście interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym oraz uprzednich porozumień cenowych powinien zostać wykorzystany także do umożliwienia obowiązkowej i automatycznej wymiany między organami podatkowymi Unii ujawnionych informacji dotyczących transgranicznych uzgodnień z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego.
- (12) Aby ułatwić automatyczną wymianę informacji i wydajniej wykorzystywać zasoby, wymiana powinna odbywać się poprzez wspólną sieć łączności (CCN) stworzoną przez Unię. W tym celu informacje powinny być rejestrowane w bezpiecznej centralnej bazie danych dotyczących współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania. Państwa członkowskie powinny mieć również obowiązek wprowadzenia szeregu praktycznych ustaleń, w tym środków mających na celu ujednolicenie przekazywania wszystkich wymaganych informacji poprzez stworzenie standardowego formularza. Należy tu również uwzględnić określenie wymogów językowych odnoszących się do planowanej wymiany informacji i odpowiednie uaktualnienie wspólnej sieci łączności.

- (13) Aby zwiększyć skuteczność niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie powinny ustanowić sankcje za naruszenie przepisów krajowych wdrażających niniejszą dyrektywę i zapewnić, by sankcje te były stosowane w praktyce oraz były proporcjonalne i miały efekt odstraszający.
- (14) W celu uzupełnienia lub zmiany niektórych, innych niż istotne, elementów niniejszej dyrektywy należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do aktualizacji cech rozpoznawczych w celu uwzględnienia w wykazie tych cech uzgodnień z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego lub szeregu takich uzgodnień na podstawie zaktualizowanych informacji dotyczących takich uzgodnień lub szeregu uzgodnień, które zostały pozyskane dzięki obowiązkowi ich ujawniania.
- (15) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszej dyrektywy, zwłaszcza w zakresie automatycznej wymiany informacji między organami podatkowymi, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjęcia standardowego formularza zawierającego ograniczoną liczbę elementów, w tym ustalenia językowe. Z tego samego powodu należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjmowania niezbędnych ustaleń praktycznych odnoszących się do aktualizacji centralnej bazy danych dotyczących współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011¹⁰.
- (16) Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych¹¹. Wszelkie przetwarzanie danych osobowych w ramach niniejszej dyrektywy musi być zgodne z dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹² oraz rozporządzeniem (WE) nr 45/2001.
- (17) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych oraz jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (18) Cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie poprawa funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez zniechęcenie do korzystania z transgranicznych uzgodnień z zakresu agresywnego planowania podatkowego nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie działające indywidualnie w sposób nieskoordynowany, natomiast możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, ponieważ Unia podejmuje działania przeciwko systemom, które są opracowywane w celu potencjalnego wykorzystania nieskuteczności rynku wynikających z interakcji między różnymi krajowymi przepisami podatkowymi, i w związku z tym może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co konieczne do osiągnięcia tego celu, zwłaszcza

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

¹¹ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

¹² Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

mając na uwadze, że jej zakres jest ograniczony do uzgodnień o wymiarze transgranicznym obejmujących albo więcej niż jedno państwo członkowskie, albo państwo członkowskie i państwo trzecie.

(19) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2011/16/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2011/16/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w pkt 9 wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) do celów art. 8 ust. 1 oraz art. 8a, 8aa i 8aaa – systematyczne przekazywanie określonych z góry informacji innemu państwu członkowskiemu, bez uprzedniego wniosku, w ustalonych z góry, regularnych odstępach czasu. Do celów art. 8 ust. 1 odniesienie do dostępnych informacji dotyczy informacji zawartych w dokumentacji podatkowej państwa członkowskiego przekazującego informacje, które można wyszukiwać zgodnie z procedurami gromadzenia i przetwarzania informacji w tym państwie członkowskim;”;
 - (ii) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) do celów przepisów niniejszej dyrektywy innych niż przepisy art. 8 ust. 1 i 3a oraz art. 8a, 8aa i 8aaa – systematyczne przekazywanie określonych z góry informacji udostępnionych w lit. a) i b) niniejszego punktu.”;
 - b) dodaje się punkty w brzmieniu:

„18) »uzgodnienie transgraniczne« oznacza uzgodnienie lub szereg uzgodnień, które dotyczą więcej niż jednego państwa członkowskiego albo państwa członkowskiego i państwa trzeciego, jeżeli spełniony jest co najmniej jeden z poniższych warunków:

 - a) nie wszystkie ze stron uzgodnienia lub szeregu uzgodnień są rezydentami do celów podatkowych tej samej jurysdykcji;
 - b) co najmniej jedna strona uzgodnienia lub szeregu uzgodnień jest jednocześnie rezydentem do celów podatkowych więcej niż jednej jurysdykcji;

- c) co najmniej jedna strona uzgodnienia lub szeregu uzgodnień prowadzi działalność gospodarczą w innej jurysdykcji za pośrednictwem stałego zakładu zlokalizowanego w tej jurysdykcji, a uzgodnienie lub szereg uzgodnień stanowią część lub całość działalności gospodarczej tego stałego zakładu;
 - d) co najmniej jedna strona uzgodnienia lub szeregu uzgodnień prowadzi działalność gospodarczą w innej jurysdykcji za pośrednictwem stałego zakładu, który nie jest zlokalizowany w tej jurysdykcji, a uzgodnienie lub szereg uzgodnień stanowią część lub całość działalności gospodarczej tego stałego zakładu;
 - e) takie uzgodnienie lub szereg uzgodnień ma wpływ na kwestie podatkowe w co najmniej dwóch jurysdykcjach;
- 19) »raportowane uzgodnienie transgraniczne« oznacza dowolne uzgodnienie transgraniczne lub szereg uzgodnień transgranicznych, które charakteryzują się co najmniej jedną z cech rozpoznawczych określonych w załączniku IV;
- 20) »cecha rozpoznawcza« oznacza typową właściwość lub typowy element uzgodnienia lub szeregu uzgodnień, które wymieniono w załączniku IV;
- 21) »pośrednicy« oznaczają każdą osobę, która ponosi odpowiedzialność wobec podatnika za opracowanie, wprowadzanie do obrotu, organizowanie lub nadzorowanie wdrożenia aspektów podatkowych raportowanego uzgodnienia transgranicznego lub szeregu takich uzgodnień w ramach świadczenia usług związanych z opodatkowaniem. »Pośrednicy« oznaczają również każdą osobę, która zobowiązuje się przekazać, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób, z którymi jest powiązana, pomoc materialną, wsparcie lub porady dotyczące opracowywania, wprowadzania do obrotu, organizowania lub nadzorowania wdrożenia aspektów podatkowych raportowanego uzgodnienia transgranicznego.

Aby zostać uznaną za pośrednika, dana osoba musi spełnić co najmniej jeden z następujących warunków dodatkowych:

- a) być zarejestrowana w państwie członkowskim lub podlegać przepisom prawa państwa członkowskiego;
 - b) być rezydentem do celów podatkowych w państwie członkowskim;
 - c) być zarejestrowana w stowarzyszeniu zawodowym związanym z usługami prawnymi, podatkowymi lub doradczymi w co najmniej jednym państwie członkowskim;
 - d) mieć siedzibę w co najmniej jednym państwie członkowskim, w którym osoba ta wykonuje zawód lub świadczy usługi prawne, podatkowe lub doradcze;
- 22) »podatnik« oznacza każdą osobę, która korzysta z raportowanego uzgodnienia transgranicznego lub szeregu takich uzgodnień w celu potencjalnej optymalizacji swojej sytuacji podatkowej;

23) »przedsiębiorstwo powiązane« oznacza podatnika, który jest powiązany z innym podatnikiem w co najmniej jeden z następujących sposobów:

- a) podatek uczestniczy w zarządzaniu innym podatnikiem i jest w stanie wywierać znaczący wpływ na tego innego podatnika;
- b) podatek uczestniczy w sprawowaniu kontroli nad innym podatnikiem poprzez udział kapitałowy, który przekracza 20 % praw głosu;
- c) podatek posiada udział w kapitale innego podatnika dzięki prawu własności, które – bezpośrednio lub pośrednio – obejmuje ponad 20 % kapitału.

Jeżeli ten sam podatek uczestniczy w zarządzaniu lub kontroli albo posiada udział w kapitale więcej niż jednego podatnika, wszyscy tacy podatnicy są uznawani za przedsiębiorstwa powiązane.

W przypadku udziału pośredniego spełnienie wymogów określonych w lit. b) i c) ustala się, mnożąc wysokości udziału na kolejnych poziomach. Uznaje się, że podatek posiadający ponad 50 % praw głosu posiada 100 % tych praw.

Osobę fizyczną, jej współmałżonka oraz wstępnych lub zstępnych w linii prostej traktuje się jako pojedynczego podatnika.”;

2) w sekcji II rozdziału II dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 8aaa

Zakres i warunki obowiązkowej automatycznej wymiany informacji na temat raportowanych uzgodnień transgranicznych

1. Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zobligowania pośredników do przekazywania właściwym organom podatkowym informacji na temat raportowanych uzgodnień transgranicznych lub szeregów takich uzgodnień w ciągu pięciu dni roboczych, licząc od dnia następującego po udostępnieniu przez pośrednika danego raportowanego uzgodnienia transgranicznego lub szeregu takich uzgodnień do wdrożenia przez podatnika lub podatników, po skontaktowaniu się z tym podatnikiem lub tymi podatnikami, lub od wdrożenia pierwszego działania w ramach szeregu takich uzgodnień.
2. Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia pośrednikom prawa do uchylecia się od obowiązku zgłaszania raportowanych uzgodnień transgranicznych lub szeregu takich uzgodnień, jeżeli przysługuje im prawo do zachowania poufności wymiany informacji między prawnikiem a klientem na mocy prawa krajowego tego państwa członkowskiego. W takich okolicznościach obowiązek przekazania informacji o takim uzgodnieniu lub szeregu uzgodnień spoczywa na podatniku, a pośrednicy mają obowiązek poinformować podatników o obowiązku wynikającym z tego prawa do zachowania poufności.

Pośrednicy mogą uchylić się od obowiązku określonego w akapicie pierwszym jedynie w zakresie, w jakim działają w granicach odpowiednich przepisów krajowych odnoszących się do ich zawodów.

Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, by w przypadku braku pośrednika w rozumieniu art. 3 pkt 21 obowiązek przekazywania informacji dotyczących raportowanych uzgodnień transgranicznych lub szeregu takich uzgodnień spoczywał na podatniku. Podatnik jest zobowiązany przekazać informacje w ciągu pięciu dni roboczych, licząc od dnia następującego po wprowadzeniu w życie raportowanego uzgodnienia transgranicznego lub szeregu takich uzgodnień, lub też pierwszego działania w ramach szeregu takich uzgodnień.

3. Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, by w przypadku gdy więcej niż jeden pośrednik jest zaangażowany w raportowane uzgodnienie transgraniczne lub szereg takich uzgodnień, tylko ten pośrednik, który ponosi odpowiedzialność wobec podatnika za opracowanie i wdrożenie uzgodnienia lub szeregu uzgodnień, miał obowiązek złożenia informacji zgodnie z ust. 1.

Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, by w przypadku gdy obowiązek składania informacji na temat raportowanego uzgodnienia transgranicznego lub szeregu uzgodnień transgranicznych spoczywa na podatniku, a takie uzgodnienie lub szereg uzgodnień są wykorzystywane przez większą liczbę podatników będących przedsiębiorstwami powiązanymi, tylko ten podatnik, który był odpowiedzialny za ustalenie uzgodnienia lub szeregu uzgodnień z pośrednikiem, miał obowiązek złożenia informacji zgodnie z ust. 1.

4. Każde państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zobligowania pośredników i podatników do przedkładania informacji na temat raportowanych uzgodnień transgranicznych, które zostały wdrożone w okresie od [daty porozumienia politycznego] do dnia 31 grudnia 2018 r. Pośrednicy lub podatnicy, w zależności od przypadku, przesyłają informacje dotyczące tych raportowanych uzgodnień transgranicznych do dnia 31 marca 2019 r.
5. Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym złożono informacje zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, w drodze automatycznej wymiany przekazuje informacje określone w ust. 6 niniejszego artykułu właściwym organom wszystkich pozostałych państw członkowskich zgodnie z praktycznymi ustaleniami przyjętymi na mocy art. 21 ust. 1.
6. Informacje, które państwo członkowskie jest zobowiązane przekazywać na mocy ust. 5, zawierają:
 - a) określenie pośredników i podatników, w tym ich nazwę lub imię i nazwisko, rezydencję podatkową i numer identyfikacyjny podatnika (NIP), oraz, w stosownych przypadkach, osób będących przedsiębiorstwami powiązanymi z pośrednikiem lub podatnikiem;
 - b) informacje o cechach rozpoznawczych określonych w załączniku IV, które sprawiają, że dane uzgodnienie transgraniczne lub szereg takich uzgodnień podlegają raportowaniu;

- c) streszczenie raportowanego uzgodnienia transgranicznego lub szeregu uzgodnień transgranicznych, w tym wskazanie nazwy, pod jaką to uzgodnienie funkcjonuje, jeżeli taka istnieje, oraz opis stosownej działalności gospodarczej lub uzgodnień sformułowany w sposób abstrakcyjny i nieprowadzący do ujawnienia tajemnicy handlowej, przemysłowej lub zawodowej lub procesu produkcyjnego, lub do ujawnienia informacji, które byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym;
 - d) datę, w której ma się rozpocząć lub rozpoczęło się wdrażanie raportowanego uzgodnienia transgranicznego lub pierwszego działania w ramach szeregu takich uzgodnień;
 - e) w stosownych przypadkach – informacje dotyczące krajowych przepisów podatkowych, których stosowanie skutkuje powstaniem korzyści podatkowej;
 - f) wartość transakcji lub serii transakcji wchodzących w zakres raportowanego uzgodnienia transgranicznego lub szeregu takich uzgodnień;
 - g) określenie innych państw członkowskich, które są zaangażowane w raportowane uzgodnienie transgraniczne lub szereg takich uzgodnień albo których takie uzgodnienie lub szereg uzgodnień mogą dotyczyć;
 - h) określenie wszelkich osób w ewentualnych innych państwach członkowskich, na które może mieć wpływ raportowane uzgodnienie transgraniczne lub szereg takich uzgodnień, ze wskazaniem państwa członkowskiego, z którym powiązany jest każdy taki pośrednik lub podatnik.
7. W celu ułatwienia wymiany informacji, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, Komisja przyjmuje ustalenia praktyczne niezbędne do wykonania przepisów niniejszego artykułu, w tym środki służące standaryzacji przekazywania informacji określonych w ust. 6 niniejszego artykułu, w ramach procedury ustanowienia standardowego formularza przewidzianego w art. 20 ust. 5.
8. Komisja nie ma dostępu do informacji, o których mowa w ust. 6 lit. a), c) i h).
9. Automatyczna wymiana informacji odbywa się w ciągu jednego miesiąca od końca kwartału, w którym te informacje przekazano. Pierwsze informacje zostaną przekazane do końca pierwszego kwartału 2019 r.”;
- 3) art. 20 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Komisja przyjmuje standardowe formularze, w tym ustalenia językowe, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2, w następujących przypadkach:
- a) do celów automatycznej wymiany informacji dotyczących interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym i uprzednich porozumień cenowych na mocy art. 8a przed dniem 1 stycznia 2017 r.;

- b) do celów automatycznej wymiany informacji dotyczących raportowanych uzgodnień transgranicznych zgodnie z art. 8aaa przed dniem 1 stycznia 2019 r.

Treść standardowych formularzy nie wykracza poza elementy podlegające wymianie informacji wymienione w art. 8a ust. 6 i art. 8aaa ust. 6 oraz inne pola związane z tymi elementami i niezbędne do osiągnięcia celów, odpowiednio, art. 8a i art. 8aaa.

Ustalenia językowe, o których mowa w akapicie pierwszym, nie uniemożliwiają państwom członkowskim przekazywania informacji, o których mowa w art. 8a i 8aaa, w dowolnym z języków urzędowych Unii. Ustalenia językowe mogą jednak przewidywać, że najistotniejsze elementy takich informacji należy przekazywać również w innym języku urzędowym Unii.”;

- 4) art. 21 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do dnia 31 grudnia 2017 r. Komisja opracuje bezpieczną centralną bazę danych państw członkowskich w zakresie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, gdzie zapisywane będą informacje przekazywane na mocy art. 8a ust. 1 i 2 w celu spełnienia wymogu automatycznej wymiany informacji przewidzianego we wskazanych ustępach, a także zapewni tej bazie danych wsparcie techniczne i logistyczne.

Do dnia 31 grudnia 2018 r. Komisja opracuje bezpieczną centralną bazę danych państw członkowskich w zakresie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, gdzie zapisywane będą informacje przekazywane na mocy art. 8aaa ust. 5, 6 i 7 w celu spełnienia wymogu automatycznej wymiany informacji przewidzianego we wskazanych ustępach, a także zapewni tej bazie danych wsparcie techniczne i logistyczne.

Do informacji zapisanych w tej bazie danych dostęp mają właściwe organy wszystkich państw członkowskich. Komisja również ma dostęp do informacji zapisanych w tej bazie danych, jednakże w granicach wskazanych w art. 8a ust. 8 i art. 8aaa ust. 8. Komisja przyjmuje niezbędne ustalenia praktyczne zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

Do czasu uzyskania przez bezpieczną centralną bazę danych zdolności operacyjnej automatyczna wymiana przewidziana w art. 8a ust. 1 i 2 oraz art. 8aaa ust. 5, 6 i 7 prowadzona jest zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu i mającymi zastosowanie ustaleniami praktycznymi.”;

- 5) art. 23 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie przekazują Komisji roczną ocenę skuteczności automatycznej wymiany informacji, o której mowa w art. 8, 8a, 8aa i 8aaa, a także jej praktyczne wyniki. Komisja przyjmuje – w drodze aktów wykonawczych – formę i warunki przekazywania tej rocznej oceny. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.”;

- 6) w rozdziale V dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 23aa

Zmiana załącznika IV

Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 26a w celu zmiany załącznika IV, tak aby włączyć do wykazu cech rozpoznawczych uzgodnienia z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego lub szereg uzgodnień na podstawie zaktualizowanych informacji dotyczących tych uzgodnień lub szeregu uzgodnień, które zostały pozyskane dzięki obowiązkowi ich ujawniania.”;

- 7) art. 25a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 25a

Sankcje

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą i dotyczących art. 8aa i 8aaa oraz podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia wykonywania tych sankcji. Sankcje te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.”;

- 8) w rozdziale VII dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 26a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 23aa, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 23aa, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 23aa wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Rada nie wyraziła sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Radzie, lub gdy przed upływem tego terminu Rada poinformowała Komisję, że nie wniesie sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Rady.

Artykuł 26aa

Informowanie Parlamentu Europejskiego

Komisja informuje Parlament Europejski o przyjęciu aktów delegowanych, o wszelkich sprzeciwach wobec nich oraz o odwołaniu przez Radę przekazanych uprawnień.”;

- 9) dodaje się załącznik IV, którego tekst określony jest w załączniku do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2018 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2019 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cele
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy
- 1.7. Przewidywane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne*
 - 3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
 - 3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek w sprawie dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania w odniesieniu do raportowanych uzgodnień transgranicznych

1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa³¹

14

14.03

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

☒ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**³²

☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletnie cele strategiczne Komisji wskazane we wniosku/inicjatywie

Wśród priorytetów programu prac Komisji na 2017 r. znalazło się „Bardziej sprawiedliwe opodatkowanie przedsiębiorstw”. Jednym z elementów, które wchodzi w zakres tego tematu, jest „wprowadzenie do prawodawstwa UE umowy międzynarodowej dotyczącej erozji bazy podatkowej i przerzucania zysków (BEPS) (ustawodawcza/nieustawodawcza, w tym ocena skutków)”. Niniejszy wniosek w sprawie obowiązkowego ujawniania informacji dotyczących uzgodnień z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego opiera się w głównej mierze na ustaleniach i danych pochodzących z działania 12 w sprawie obowiązkowego ujawniania informacji, które stanowi część inicjatywy OECD dotyczącej BEPS.

1.4.2. Cele szczegółowe i działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Cel szczegółowy

³¹ ABM: *activity-based management*: zarządzanie kosztami działań; ABB: *activity-based budgeting*: budżet zadaniowy.

³² O którym mowa w art. 54 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

Celem prawodawstwa będącego przedmiotem wniosku jest zwiększenie przejrzystości i dostępu do informacji na wczesnym etapie, co powinno umożliwić organom zwiększenie szybkości i dokładności oceny ryzyka oraz podejmowanie wczesnych i świadomych decyzji w zakresie ochrony dochodów podatkowych. Jeżeli organy podatkowe otrzymają informacje dotyczące uzgodnień z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego przed ich wdrożeniem, powinny być w stanie monitorować te uzgodnienia i reagować na stwarzane przez nie zagrożenia podatkowe poprzez podejmowanie odpowiednich kroków w celu ich ograniczenia. W związku z tym optymalnym rozwiązaniem byłoby pozyskiwanie informacji z wyprzedzeniem, tj. zanim dane uzgodnienie zostanie wdrożone lub wykorzystane. Umożliwiłoby to organom przeprowadzenie wczesnej oceny ryzyka tych uzgodnień i w razie konieczności podjęcie działań mających na celu wyeliminowanie luk i zapobieżenie utracie dochodów podatkowych. Ostatecznym celem jest wypracowanie mechanizmu, który zadziała odstraszająco, tj. mechanizmu, który będzie zniechęcał pośredników do opracowywania i wprowadzania do obrotu takich uzgodnień.

Działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

ABB 3

1.4.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Automatyczna wymiana między państwami członkowskimi ujawnionych informacji dotyczących uzgodnień z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego oznacza, po pierwsze, że wszystkie państwa członkowskie będą miały możliwość należytej oceny, czy dane uzgodnienie lub szereg uzgodnień mają na nie wpływ (nawet niezamierzony), oraz będą mogły podjąć decyzję dotyczącą stosownych działań.

Po drugie, zwiększenie przejrzystości w odniesieniu do uzgodnień z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego powinno zwiększyć zachęty dla zapewnienia uczciwszej konkurencji podatkowej. Ponadto obowiązkowe ujawnianie i automatyczna wymiana informacji dotyczących uzgodnień z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego powinny zniechęcić pośredników i podatników do promowania agresywnego planowania podatkowego i angażowania się w nie, ponieważ informacje umożliwiające wykrycie takich praktyk planowania podatkowego i podjęcie względem nich odpowiednich działań będą teraz dostępne dla organów podatkowych więcej niż jednego państwa członkowskiego.

1.4.4. *Wskaźniki wyników i wpływu*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Wniosek będzie podlegał wymaganiom dyrektywy 2011/16/UE, którą zmienia w odniesieniu do: i) corocznego przekazywania przez państwa członkowskie danych statystycznych dotyczących wymiany informacji; oraz ii) przedkładania sprawozdania przez Komisję na podstawie tych statystyk, w tym w zakresie skuteczności automatycznej wymiany informacji.

1.5. **Uzasadnienie wniosku/inicjatywy**

1.5.1. *Potrzeby, które mają zostać zaspokojone w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

Dyrektywa 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej zostanie zmieniona w taki sposób, aby podstawowy obowiązek ujawniania organom podatkowym transgranicznych uzgodnień z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego nałożyć na pośredników oraz – w przypadku braku takiej możliwości – na podatników. Organy podatkowe będą następnie udostępniać te informacje innym państwom członkowskim poprzez system obowiązkowej i automatycznej wymiany informacji. W tym celu będą musiały przekazać ujawnione informacje do centralnej bazy danych, do której wszystkie państwa członkowskie będą miały pełny dostęp. Komisja będzie miała ograniczony dostęp do bazy danych, tak aby dysponowała wystarczającymi informacjami w celu monitorowania funkcjonowania dyrektywy.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej*

Zaangażowanie Unii Europejskiej w ujawnianie informacji zapewni wartość dodaną względem indywidualnych inicjatyw państw członkowskich w tej dziedzinie. Ta

wartość dodana wynika zwłaszcza z faktu, że ujawnianie transgranicznych uzgodnień z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego w połączeniu z wymianą informacji umożliwi organom podatkowym uzyskanie pełnego obrazu sytuacji, jeżeli chodzi o wpływ transakcji transgranicznych na ogólną bazę podatkową. W związku z tym Unia Europejska ma większe możliwości zapewnienia skuteczności i kompleksowości systemu wymiany informacji niż poszczególne państwa członkowskie działające indywidualnie.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Systemy obowiązkowego ujawniania rozwiązań z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego działają w Irlandii, Portugalii i Zjednoczonym Królestwie. Z danych opublikowanych przez Zjednoczone Królestwo wynika, że rząd wykorzystywał co roku otrzymane w ten sposób informacje do wprowadzenia szeregu środków zapobiegających unikaniu opodatkowania. Od 2004 r. wprowadzono łącznie 49 środków, które zapobiegły możliwościom unikania opodatkowania sięgającym ponad 12 mld GBP. Urząd Skarbowy i Celny Jej Królewskiej Mości (HMRC) zauważył, że istnieje wiele niepotwierdzonych informacji świadczących o tym, że systemy ujawniania informacji o unikaniu opodatkowania wpłynęły na opłacalność tych działań.

1.5.4. Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia

W związku z tym, że wniosek ma na celu zmianę dyrektywy 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej, procedury, ustalenia i narzędzia informatyczne, które są opracowywane lub już dostępne w ramach tej dyrektywy, będą mogły być wykorzystywane na potrzeby niniejszego wniosku.

1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

☐ Wniosek/inicjatywa o **ograniczonym okresie trwania**

- ☐ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- ☐ Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

☒ Wniosek/inicjatywa o **nieograniczonym okresie trwania**

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od 2017 do 2021 r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Przewidywane tryby zarządzania³³

☒ **Bezpośrednie zarządzanie** przez Komisję

- ☒ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;
- ☐ przez agencje wykonawcze

☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi

☐ **Zarządzanie pośrednie** poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
- ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- ☐ organom, o których mowa w art. 208 i 209 rozporządzenia finansowego;
- ☐ organom prawa publicznego;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
- ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

³³

Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

- W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.

Uwagi

Niniejszy wniosek opiera się na istniejących ramach i systemach automatycznej wymiany informacji dotyczących interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym, które zostały opracowane zgodnie z art. 21 dyrektywy 2011/16/UE w kontekście poprzedniej zmiany. Komisja, przy udziale państw członkowskich, opracuje ujednolicone formularze i formaty na potrzeby wymiany informacji poprzez ustanowienie środków wykonawczych. Jeśli chodzi o sieć CCN, która umożliwi wymianę informacji między państwami członkowskimi, Komisja odpowiada za budowę takiej sieci, a państwa członkowskie zobowiązują się stworzyć odpowiednią infrastrukturę krajową, która umożliwi wymianę informacji za pośrednictwem sieci CCN.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

Państwa członkowskie zobowiązują się:

- przekazywać Komisji roczną ocenę skuteczności automatycznej wymiany informacji, o której mowa w art. 8, 8a, 8aa (i proponowanym art. 8aaa), a także jej praktyczne wyniki;
- przekazywać wykaz danych statystycznych ustanowiony przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2 (środki wykonawcze), do celów oceny niniejszej dyrektywy.

W art. 27 dyrektywy w sprawie współpracy administracyjnej Komisja zobowiązała się do sporządzania sprawozdania na temat stosowania tej dyrektywy co pięć lat, począwszy od dnia 1 stycznia 2013 r. Skutki niniejszego wniosku (zmieniającego dyrektywę w sprawie współpracy administracyjnej) zostaną uwzględnione w sprawozdaniu przedłożonym Parlamentowi Europejskiego i Radzie, które zostanie opublikowane do dnia 1 stycznia 2023 r.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Zidentyfikowano następujące potencjalne rodzaje ryzyka:

- Ponieważ struktura i funkcje rozwiązań z zakresu planowania podatkowego nieustannie się zmieniają, co może doprowadzić do tego, że niektóre z przedstawionych cech rozpoznawczych staną się nieaktualne w nadchodzących latach, dyrektywa uprawnia Komisję do aktualizowania wykazu cech rozpoznawczych w celu włączenia do tego wykazu transgranicznych uzgodnień z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego określonych na podstawie nowych informacji uzyskanych w związku z obowiązkiem ujawniania takich uzgodnień. W tym celu Komisja będzie przyjmować akty delegowane zgodnie z art. 26a i wprowadzać zmiany w załączniku.
- Państwa członkowskie zobowiązują się przekazywać Komisji dane statystyczne, które będą służyły do oceny dyrektywy. Komisja zobowiązuje się co pięć lat przedstawiać sprawozdanie sporządzone na podstawie tych danych.
- W odniesieniu do automatycznej wymiany informacji państwa członkowskie zobowiązują się przekazywać Komisji roczną ocenę skuteczności tej wymiany.

2.2.2. Informacje dotyczące struktury wewnętrznego systemu kontroli

W celu monitorowania prawidłowego stosowania dyrektywy Komisja będzie dysponowała ograniczonym dostępem do centralnej bazy danych, do której państwa członkowskie będą przekazywać informacje dotyczące transgranicznych rozwiązań z zakresu potencjalnie agresywnego planowania podatkowego.

Fiscalis będzie wspierać system kontroli wewnętrznej zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1286/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r., zapewniając środki na:

- działania wspólne (np. w formie grup projektowych);
- tworzenie europejskich systemów informatycznych.

Główne elementy strategii kontroli są opisane poniżej.

Zamówienia

Procedury kontrolne dotyczące zamówień określone w rozporządzeniu finansowym: każde zamówienie zostaje udzielone po przeprowadzeniu przez służby Komisji określonej procedury weryfikacji w odniesieniu do płatności, z uwzględnieniem zobowiązań umownych oraz zasad należytego zarządzania finansami i zarządzania ogólnego. We wszystkich umowach zawieranych między Komisją a beneficjentami przewidziane są środki przeciwdziałające oszustwom (kontrole, sprawozdania itd.). Opracowuje się szczegółowy zakres zadań, który jest podstawą każdego konkretnego zamówienia. Proces akceptacji następuje ściśle według metodyki TEMPO stosowanej przez DG TAXUD: wyniki końcowe są sprawdzane, w razie potrzeby korygowane i w końcu akceptowane (lub odrzucane). Bez „pisma akceptującego” nie można zapłacić żadnej faktury.

Weryfikacja techniczna zamówień

DG TAXUD prowadzi kontrolę wyników końcowych i nadzoruje działania i usługi realizowane przez wykonawców. Prowadzi również regularne audyty wykonawców pod kątem jakości i bezpieczeństwa. Audyt jakości oznacza sprawdzanie zgodności faktycznego przebiegu działań wykonawców z zasadami i procedurami określonymi w ich planach dotyczących jakości. Audyty w zakresie bezpieczeństwa koncentrują się na konkretnych procesach, procedurach i strukturach.

Oprócz powyższych kontroli DG TAXUD sprawuje tradycyjną kontrolę finansową:

Weryfikacja zobowiązań *ex ante*

W DG TAXUD wszelkie zobowiązania są sprawdzane przez szefa działu zasobów ludzkich i finansów. W konsekwencji 100 % zaangażowanych kwot objęte jest weryfikacją *ex ante*. Procedura ta daje wysoki stopień pewności co do legalności i prawidłowości transakcji.

Weryfikacja płatności *ex ante*

100 % płatności jest weryfikowanych *ex ante*. Ponadto co najmniej jedna płatność tygodniowo (we wszystkich kategoriach wydatków) jest losowo wybierana w celu

dodatkowej weryfikacji *ex ante* wykonywanej przez szefa działu zasobów ludzkich i finansów. Nie ma rezultatu docelowego, jeśli chodzi o zakres, ponieważ celem tej weryfikacji jest kontrolowanie płatności w sposób „losowy” w celu sprawdzenia, czy wszystkie płatności były przygotowane zgodnie z wymogami. Pozostałe płatności przetwarza się codziennie zgodnie z obowiązującymi zasadami.

Deklaracje subdelegowanych urzędników zatwierdzających (AOSD)

Wszyscy subdelegowani urzędnicy zatwierdzający podpisują deklaracje potwierdzające roczne sprawozdanie z działalności za dany rok. Deklaracje te obejmują operacje w ramach programu. Subdelegowani urzędnicy zatwierdzający deklarują, że operacje związane z wykonaniem budżetu zostały wykonane zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami, że istniejące systemy zarządzania i kontroli zapewniły wystarczającą pewność co do legalności i prawidłowości transakcji i że ryzyko związane z tymi operacjami zostało w sposób właściwy określone, zgłoszone oraz że wdrożono działania służące łagodzeniu negatywnych skutków.

2.2.3. *Oszacowanie kosztów i korzyści wynikających z kontroli i ocena prawdopodobnego ryzyka błędu*

Stworzone mechanizmy kontrolne umożliwiają uzyskanie przez DG TAXUD wystarczającej pewności co do jakości i prawidłowości wydatków oraz co do ograniczenia ryzyka nieprzestrzegania przepisów. Korzyść płynąca z powyższych środków strategii kontroli polega na zmniejszeniu potencjalnego ryzyka do wartości poniżej docelowego poziomu wynoszącego 2 % ogólnego budżetu i obejmuje wszystkich beneficjentów. Wszelkie dodatkowe środki zmierzające do dalszego zmniejszenia ryzyka skutkowałyby nieproporcjonalnie wysokimi kosztami i dlatego nie są brane pod uwagę.

Łączne koszty związane z wdrożeniem powyższej strategii kontroli – dla wszystkich wydatków w ramach programu Fiscalis 2020 – są ograniczone do 1,6 % kwoty dokonanych płatności ogółem. Oczekuje się, że w przypadku niniejszej inicjatywy wskaźnik ten utrzyma się na tym samym poziomie.

Strategia kontroli przyjęta w programie ogranicza ryzyko nieprzestrzegania przepisów praktycznie do zera i jest proporcjonalna do występującego ryzyka.

2.3. **Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom**

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony.

Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) może przeprowadzać dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1073/1999

Parlamentu Europejskiego i Rady³⁴ oraz w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96³⁵ w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycie finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne nielegalne działanie, naruszające interesy finansowe Unii, w związku z umową o udzielenie dotacji, decyzją o udzieleniu dotacji lub zamówieniem finansowanym na podstawie tego rozporządzenia.

³⁴ Rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) (Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1).

³⁵ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	14.03.01	Zróżnicowane/nie zróżnicowane ³⁶	państw EFTA ³⁷	krajów kandydujących ³⁸	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
1A – Konkurencyjność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia	Doskonalenie właściwego funkcjonowania systemu opodatkowania	Zróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE

- Nowe linie budżetowe, o których utworzenie się wnioskuję

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [Treść...]	Zróżnicowane/nie zróżnicowane	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	[XX.YY.YY.YY]		TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE

³⁶ Środki zróżnicowane/ środki niezróżnicowane.

³⁷ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

³⁸ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

[Niniejszą część należy uzupełnić przy użyciu **arkusza kalkulacyjnego dotyczącego danych budżetowych o charakterze administracyjnym** (drugi dokument w załączniku do niniejszej oceny skutków finansowych) i przesłać do CISNET w celu konsultacji między służbami.]

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	1A	Konkurencyjność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia
---	----	---

DYREKCJA GENERALNA: TAXUD			Rok N ³⁹	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Rok N+4	Rok N+5		OGÓŁEM
• Środki operacyjne										
Numer linii budżetowej 14.03.01	Środki na zobowiązania	(1)	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	Środki płatności	(2)		0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480
Numer linii budżetowej	Środki na zobowiązania	(1a)								
	Środki płatności	(2a)								
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ⁴⁰										
Numer linii budżetowej		(3)								

³⁹ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

⁴⁰ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej TAXUD	Środki na zobowiązania	=1+1a +3	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	Środki na płatności	=2+2a +3		0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	Środki na płatności	(5)	0,000	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)								
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 1A wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+6	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	Środki na płatności	=5+6	0,000	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480

Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednego działu:

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	Środki na płatności	(5)	0,000	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)								
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 4 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+6	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050			0,480
	Środki na płatności	=5+6	0,000	0,060	0,260	0,060	0,050	0,050		0,480

Dział wieloletnich ram finansowych	5	„Wydatki administracyjne ogółem”
---	----------	----------------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Rok N+4	OGÓŁEM
DYREKCJA GENERALNA: TAXUD							
• Zasoby ludzkie		0,069	0,069	0,028	0,014	0,014	0,194
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,004	0,004	0,002	0,001	0,001	0,012
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna TAXUD	Środki	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206
---	--	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok N ⁴¹	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Rok N+4	Rok N+5	OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	0,133	0,333	0,090	0,065	0,065		0,686
	Środki na płatności	0,073	0,133	0,290	0,075	0,065	0,050	0,686

⁴¹ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓			Rok N		Rok N+1		Rok N+2		Rok N+3		Rok N+4		OGÓŁEM	
	PRODUKT													
	Rodzaj ⁴²	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ⁴³ ...														
Specyfikacje				0,060		0,060								0,120
Rozwój						0,140								0,140
Utrzymanie								0,020		0,010		0,010		0,040
Wsparcie						0,020		0,020		0,020		0,020		0,080
Szkolenia														-
ITMS (infrastruktura, hosting, licencje itd.),						0,040		0,020		0,020		0,020		0,100
Cel szczegółowy nr 1 – suma				0,060		0,260		0,060		0,050		0,050		0,480

⁴² Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

⁴³ Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2 „Cele szczegółowe ...”.

cząstkowa												
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2 ...												
- Produkt												
Cel szczegółowy nr 2 – suma cząstkowa												
KOSZT OGÓŁEM		0,060		0,260		0,060		0,050		0,050		0,480

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N ⁴⁴	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Rok N+4	OGÓŁEM
--	------------------------	------------	------------	------------	------------	--------

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych						
Zasoby ludzkie	0,069	0,069	0,028	0,014	0,014	0,194
Pozostałe wydatki administracyjne	0,004	0,004	0,002	0,001	0,001	0,012
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych - suma częściowa	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206

Poza DZIAŁEM 5 ⁴⁵ wieloletnich ram finansowych						
Zasoby ludzkie						
Pozostałe wydatki administracyjne						
Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych - suma częściowa						

OGÓŁEM	0,073	0,073	0,030	0,015	0,015	0,206
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne środki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

⁴⁴

Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

⁴⁵

Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy.

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Rok N+4
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)					
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	0,5	0,5	0,2	0,1	0,1
XX 01 01 02 (w delegaturach)					
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)					
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)					
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy)⁴⁶					
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)					
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT i JED w delegaturach)					
XX 01 04 yy ⁴⁷	- w centrali				
	- w delegaturach				
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)					
10 01 05 02 (CA, SNE, INT – bezpośrednie badania naukowe)					
Inna linia budżetowa (określić)					
OGÓŁEM	0,5	0,5	0,2	0,1	0,1

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Przygotowywanie posiedzeń oraz korespondencja z państwami członkowskimi; prace nad formularzami, formatami elektronicznymi i centralną bazą danych; Udzielanie zamówień zewnętrznym wykonawcom w zakresie prac nad systemem informatycznym.
Personel zewnętrzny	nie dotyczy

⁴⁶ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert.

⁴⁷ W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- ☒ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich.
- ~~Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:~~

Środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - ☐ wpływ na zasoby własne
 - ☐ wpływ na dochody różne

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów:	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁴⁸						
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł								

W przypadku wpływu na dochody różne „przeznaczone na określony cel” należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmuje.

--

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

--

⁴⁸

W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.